
Istungidokument

B9-0202/2023

12.4.2023

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatavate küsimuste B9-0013/2023 ja B9-0014/2023 alusel

vastavalt kodukorra artikli 136 lõikele 5

diskrimineerimise vastase võitluse kohta ELis – kauaoodatud horisontaalne
diskrimineerimisvastane direktiiv
(2023/2582(RSP))

**Jaak Madison, Tom Vandendriessche, Nicolaus Fest, Patricia Chagnon,
Philippe Olivier**
fraktsiooni ID nimel

**Euroopa Parlamendi resolutsioon diskrimineerimise vastase võitluse kohta ELis –
kauaoodatud horisontaalne diskrimineerimisvastane direktiiv
(2023/2582(RSP))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklit 2,
  - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklit 19,
  - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 20, 21 ja 23,
  - võttes arvesse nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/43/EÜ, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust¹,
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes²,
  - võttes arvesse nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel³,
  - võttes arvesse 2. juuli 2008. aasta ettepanekut võtta vastu nõukogu direktiiv, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtet sõltumata isikute usutunnistusest või veendumustest, puudest, vanusest või seksuaalsest sättumusest (COM(2008)0426) (edaspidi „horisontaalne diskrimineerimisvastane direktiiv“),
  - võttes arvesse nõukogule ja komisjonile esitatud küsimusi diskrimineerimise vastase võitluse kohta ELis – kauaoodatud horisontaalne diskrimineerimisvastane direktiiv (O-000010/2023 – B9-0013/23 ja O-000011/2023 – B9-0014/23),
  - võttes arvesse kodukorra artikli 136 lõiget 5 ja artikli 132 lõiget 2,
- A. arvestades, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid on alati olnud pühendunud seaduse ees võrdsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtetele; arvestades, et teatavate rühmade eristamine ja neile sooduskohtlemise võimaldamine on vastuolus seaduse ees võrdsuse põhimõttega, mille tagajärjel võivad meie ühiskonnad hakata veelgi enam polariseeruma;
- B. arvestades, et komisjoni ettepanek võtta vastu horisontaalne diskrimineerimisvastane direktiiv on 2008. aastast saadik olnud nõukogus blokeeritud; arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklis 19 on sätestatud, et nõukogu peab diskrimineerimise vastu

---

¹ EÜT L 180, 19.7.2000, lk 22.

² ELT L 204, 26.7.2006, lk 23.

³ EÜT L 303, 2.12.2000, lk 16.

võitlemiseks samme astudes tegema otsuse ühehäälselt;

- C. arvestades, et mitmed liikmesriigid on pidanud vajadust komisjoni ettepaneku järele küsitavaks, leides, et see rikub mitmes küsimuses riikide võimupiire ning on vastuolus subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega;
  - D. arvestades, et 16. aprillil 2019 kiitis komisjon heaks teatise (COM(2019)0186), milles tuuakse esile lüngad kaitses ja pakutakse välja viise, kuidas hõlbustada mittediskrimineerimist käsitlevate otsuste tegemist tõhusama kvalifitseeritud hääletenamust nõudva hääletuskorra ja seadusandliku tavamenetluse kasutamise kaudu;
  - E. arvestades, et Euroopa Parlament avaldas 2022. aasta sügisel Eurobaromeetri uuringu, milles leiti, et 93 % eurooplaste jaoks on kõige pakilisem probleem kasvav elukallidus ning sellest järgmiseks probleemiks peetakse vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohtu (82 %); arvestades, et uuringus ei ole kordagi märgitud Euroopa kodanike muret diskrimineerimise pärast;
1. on seisukohal, et võrdsus seaduse ees ja mittediskrimineerimine on ühised väärtused, millel EL rajaneb, ning et need väärtused on kindlalt integreeritud ELi aluslepingutesse, Euroopa Liidu põhiõiguste hartasse ja teistesse õigusaktidesse;
  2. tuletab meelde, et iga liikmesriigi põhiseaduses ja teistes õigusaktides on mittediskrimineerimine ja võrdsus seaduse ees sätestatud riikliku õiguskorra peamiste põhimõtetenä;
  3. rõhutab, et sooline võrdõiguslikkus on ELis üks kõrgemaid maailmas;
  4. märgib, et mittediskrimineerimise ja võrdsuse põhimõtteid on ELi tasandil eri direktiivides juba piisavalt käsitletud; on seisukohal, et komisjoni 2008. aasta ettepanek dubleerib diskrimineerimisvastaseid sätteid, mis sisalduvad juba rassilise võrdõiguslikkuse direktiivis (direktiiv 2000/43/EÜ), võrdse tööalase kohtlemise direktiivis (direktiiv 2000/78/EÜ), uuesti sõnastatud võrdse kohtlemise direktiivis (direktiiv 2006/54/EÜ) ja mitmes muus direktiivis;
  5. peab asjaolu, et nõukogus puudub horisontaalse diskrimineerimisvastase direktiivi vastuvõtmiseks piisav poliitiline konsensus, selgeks sõnumiks, kuna algatus on olnud alates 2008. aastast nõukogus blokeeritud õigustatud murede tõttu; rõhutab, et komisjoni järjekindel soov selle direktiivi menetlemist jätkata on selge märk sellest, et komisjon ei võta arvesse liikmesriikide positsiooni ega suveräänsust ning on huvitatud üksnes oma poliitilise tegevuskava edendamisest;
  6. märgib kahetsusega, et EL ja selle institutsioonid kalduvad pöörama liiga palju tähelepanu mitteprioriteetsetele teemadele ning ei tegele samas piisavalt tavakodanike ees seisvate tõsiste probleemidega;
  7. rõhutab, et statistilise võrdsuse saavutamiseks kasutatavad kvoodisüsteemid toovad rohkem kahju kui kasu ja õõnestavad sajandite jooksul võrdsete õiguste tagamiseks tehtud tööd; väidab, et demograafilistel andmetel põhinev soolise esindatuse nõudmine kahjustab naisi, kes on kahtlemata võimelised jõudma juhtivatele ametikohtadele ka nende endi teenete alusel, olenemata soost; rõhutab, et iga inimest tuleks hinnata ja

tasustada tema teenete ja kvalifikatsiooni, mitte soo alusel;

8. on seisukohal, et keskendumine üksikisikute või rühmade vahelistele erinevustele ei leevenda diskrimineerimist, vaid hoopis suurendab seda; märgib lisaks, et keskendumine tulemuste võrdsusele kahjustab üksikotsuste tegemist, mis on vaba ühiskonna eeltingimus;
9. rõhutab, et EL peaks jääma valitsustevaheliseks organisatsiooniks, kus austatakse ja tunnustatakse liikmesriikide erinevusi; rõhutab, et ELi institutsioonid peavad austama proportsionaalsuse põhimõtet ja hoiduma oma ideoloogilise tegevuskava kehtestamisest liikmesriikidele ja Euroopa kodanikele; lükkab sellega seoses tagasi mis tahes püüdlused liikuda nõukogus kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamise suunas ja kordab, et teatavates valdkondades on ühehääline hääletamine üks peamisi nõudeid rahumeelse ja eduka Euroopa koostöö tagamiseks;
10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, liikmesriikidele ja komisjonile.